

Sygn. akt VI ACa 622/16

POSTANOWIENIE

Dnia 20 marca 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Ryszard Sarnowicz

Sędziowie: SSA Teresa Mróz (spr.)

SSO (del.) Tomasz Wojciechowski

Protokolant Izabela Nowak

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2017 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy ze skargi P. B.

przeciwko (...) S.A. w M. (Hiszpania) działającej przez (...) S.A. Oddział w Polsce

o uchylenie wyroku Sądu Arbitrażowego przy Krajowej Izbie Gospodarczej w W.

z dnia 18 grudnia 2015 roku, sygn. akt (...)

postanawia:

I odrzucić skargę,

II zasądzić od P. B. na rzecz (...) S.A. w M. (Hiszpania) działającej przez (...) S.A. Oddział w Polsce 2.400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) kosztów zastępstwa procesowego,

III zwrócić P. B. z sum Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w W. 6.759 zł (sześć tysięcy siedemset pięćdziesiąt dziewięć złotych) tytułem zwrotu opłaty od skargi.

Sygn. akt VI A Ca 622/16

UZASADNIENIE

Skarżący P. B. w dniu 13 kwietnia 2016 r. wniósł o uchylenie wyroku sądu polubownego wydanego przez Sąd Arbitrażowy przy Krajowej Izbie Gospodarczej w W. w dniu 18 grudnia 2015 r. w sprawie (...) doręzonego wraz z uzasadnieniem pełnomocnikowi skarżącego w dniu 14 stycznia 2016 r.

Jako podstawę żądania uchylenia wyroku sądu polubownego skarżący wskazał sprzeczność ustaleń sądu z materiałem dowodowym, a co za tym idzie sprzeczność z podstawowymi zasadami porządku prawnego RP. Zarzucił również naruszenie art. 316 k.p.c.

W konkluzji skargi wniósł o uchylenie wyroku sądu polubownego w zakresie punktu 1 podpunkty b i c oraz punktu 2, ewentualnie o zmianę tego wyroku poprzez zasądzenie na jego rzecz kwot wskazanych w skardze.

W uzasadnieniu skargi skarżący obszernie uzasadnił swoje stanowisko wskazując na rażącą sprzeczność ustaleń sądu arbitrażowego z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego. Uzasadniając zachowanie terminu do wniesienia skargi skarżący podkreślił, że skoro zgodnie z art. 1197 § 4 k.p.c. wyrok sądu polubownego doręcza się stronom,

to doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem kończy faktycznie postępowanie przed sądem polubownym, zatem w przedmiotowej sprawie postępowanie to zakończyło się 14 stycznia 2016 r. wraz z doręczeniem pełnomocnikowi skarżącego odpisu wyroku z uzasadnieniem.

Skarżący powołał się na art. 9 ustawy z dnia 10 września 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wspieraniem polubownych metod rozwiązywania sporów (Dz. U. z 2015 r. poz. 1595), zgodnie z którym do postępowań wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy (1 stycznia 2016 r.) stosuje się przepisy dotychczasowe. Wobec powyższego zdaniem skarżącego w niniejszej sprawie zastosowanie ma art. 1208 § 1 k.p.c. w brzmieniu dotychczasowym, a zatem termin do wniesienia skargi wynosi 3 miesiące od dnia doręczenia stronie wyroku z uzasadnieniem.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Skarga o uchylenie wyroku sądu polubownego skarżącego podlega odrzuceniu jako wniesiona po upływie terminu określonego w art. 1208 § 1 k.p.c.

Postępowanie przed sądem polubownym kończy się ważnym wyrokiem sądu polubownego, postanowieniem o umorzeniu postępowania lub innym postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie (art. 1199 k.p.c.). Wyrok kończy postępowanie przed sądem polubownym, gdy rozstrzyga sprawę co do meritum i jeżeli, zgodnie z zapisem na sąd polubowny, strony nie mogą go zaskarżyć do sądu polubownego wyższej instancji oraz zostanie on doręczony stronom.

Ustawa w art. 1199 k.p.c. wyraźnie stwierdza, że po wydaniu wskazanych orzeczeń kończą się obowiązki arbitrów, z wyjątkiem potrzeby sprostowania, wykładni lub uzupełnienia wyroku arbitrażowego.

Oczywiście fakt, że sąd polubowny z reguły nie ogłasza swego rozstrzygnięcia, sprawia, że dopiero doręczenie wyroku obu stronom powoduje, że jego treść dochodzi do wiadomości stron. Sąd polubowny powinien dysponować pokwitowaniem odbioru lub dowodem doręczenia odpisów wyroku stronom. Data doręczenia wyroku ma znaczenie z punktu widzenia dotrzymania terminu do ewentualnego wniesienia skargi o uchylenie wyroku sądu polubownego (por. art. 1208 § 1).

Podkreślić należy, że strona niezadowolona z wyniku postępowania polubownego może zainicjować postępowanie sądowe, wnosząc skargę o uchylenie wyroku sądu polubownego. Ustawa z dnia 10 września 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wspieraniem polubownych metod rozwiązywania sporów, na którą powołuje się skarżący, wprowadziła daleko idące zmiany właśnie do postępowania sądowego, przede wszystkim likwidując jego dwuinstancyjność. To do postępowania sądowego należy zatem odnieść art. 9 ustawy, który gwarantuje ciągłość stosowania dotychczasowych przepisów prawa procesowego w sprawach ze skargi o uchylenie wyroku sądu polubownego, które zostały wszczęte przed sądami powszechnymi przed dniem 1 stycznia 2016 r. Natomiast w sprawach, w których skargę o uchylenie wyroku sądu polubownego wniesiono do sądu powszechnego po dniu 31 grudnia 2016 r., zastosowanie mają niewątpliwie przepisy nowe. Nie został bowiem w tym zakresie przewidziany wyjątek od zasady bezpośredniego działania nowej ustawy np. przez wskazanie, że przepisy dotychczasowe będą miały zastosowanie do postępowania sądowego dotyczącego wyroków sądów polubownych wydanych przed dniem 1 stycznia 2016 r. (vide postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 28 września 2016 r., sygn. akt I A Ca 843/16).

Skarżący w swoim postępowaniu przejawia daleko idącą niekonsekwencję. Skoro bowiem stoi na stanowisku, że w sprawie niniejszej zastosowanie będą miały przepisy dotychczasowe, to winien zastosować je ze wszystkimi skutkami, zatem skarga winna zostać wniesiona do sądu okręgowego, a nie apelacyjnego. Skoro jednak skarżący, poprzez wniesienie skargi do sądu apelacyjnego uznał, że w sprawie zastosowanie znajdą przepisy nowe wchodzące w życie od 1 stycznia 2016 r. dotyczące między innymi zniesienia dwuinstancyjności postępowania sądowego ze skargi o uchylenie wyroku sądu polubownego, to winien skargę wnieść w terminie dwóch miesięcy.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że do postępowania w przedmiotowej sprawie niewątpliwie zastosowanie będą miały przepisy dotychczasowe skoro wyrok sądu polubownego zapadł 18 grudnia 2015 r.

Ubocznie stwierdzić należy, że w przypadku zasadności skargi sąd powszechny władny jest **jedynie** uchylić wyrok sądu polubownego, co nie powoduje jednak wygaśnięcia zapisu na sąd polubowny (art. 1211 k.p.c.). Wniesienie skargi nie powinno też być traktowane jako podstawa do rozpoznania merytorycznego sprawy poddanej pod osąd sądu polubownego.

Tymczasem, jak wynika ze wskazanych przez skarżącego podstaw skargi jak również z jej uzasadnienia, a dodatkowo również zgłoszonych wniosków ewentualnych skargi, skarżący nie zgadza się z rozstrzygnięciem sądu polubownego, zarzucając sądowi wydanie wyroku w oparciu o sprzeczne z materiałem dowodowym ustalenia.

Przepis art. 1206 k.p.c. wskazuje podstawy uchylenia wyroku sądu polubownego, wśród których ustawodawca wymienił sprzeczność wyroku sądu polubownego z podstawowymi zasadami porządku prawnego RP. Skarżący natomiast stoi na stanowisku, że wydanie wyroku na podstawie ustaleń sprzecznych z zebranymi dowodami spełnia tę przesłankę.

Sąd Apelacyjny z takim poglądem nie zgadza się. W wyroku z dnia 9 marca 2012 r., I CSK 312/11, Sąd Najwyższy przyjął, że procesowy porządek publiczny może być podstawą oceny wyroku sądu polubownego w dwóch aspektach. Po pierwsze, ocenie podlega zgodność procedury, która doprowadziła do wydania wyroku sądu polubownego, z podstawowymi procesowymi zasadami porządku prawnego, a po drugie, skutki wyroku arbitrażowego z punktu widzenia ich zgodności z procesowym porządkiem publicznym, tj. czy dają się one pogodzić z systemem prawa procesowego, np. czy nie naruszają powagi rzeczy osądzonej, praw osób trzecich.

W ocenie sądu drugiej instancji sprzeczność ustaleń sądu polubownego z zebrany materiałem dowodowym nie należy do podstawowych zasad porządku publicznego. Ponadto w orzecznictwie do podstawowych zasad porządku prawnego zaliczono między innymi zasadę odpowiedzialności cywilnej za wyrządzoną szkodę (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2012 r., I CSK 286/11), zasadę restytucyjnego charakteru odpowiedzialności odszkodowawczej (np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 lutego 2014 r., V CSK 45/13), zasadę pacta sunt servanda (np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., V CSK 86/05), zasadę wolności gospodarczej i swobodę umów, zasadę sprawiedliwości kontraktowej (np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 lutego 2014 r., V CSK 45/13), zasadę ochrony praw majątkowych (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 2011 r., II CSK 385/10), zasadę autonomii woli stron i równości podmiotów (np. wyrok SN z dnia 9 marca 2012 r., I CSK 312/11).

Okoliczności, na jakie powołuje się skarżący dla uzasadnienia skargi nie spełniają żadnej z powyższych zasad.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 373 k.p.c. w zw. z art. 1207 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji. O kosztach postępowania rozstrzygnięto stosownie do art. 98 k.p.c.